

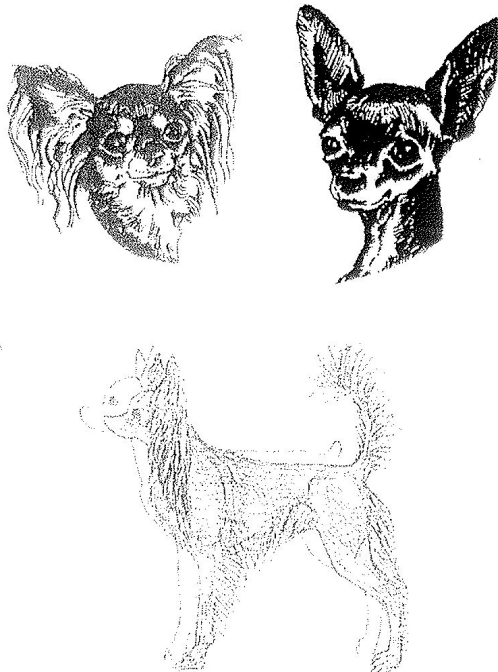

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

VENÄJÄNTOY
(RUSSKIY TOY)
Alkuperämaa: Venäjä

Ryhmä: 9
FCI:n numero: 352
Hyväksytty 12.6.2006
SKL-FKK 24.10.2007

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

VENÄJÄNTOY

2/5

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seurakoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 9 seura- ja kääpiökoirat

Alaryhmä 9 mannermaiset kääpiöspanielit ja venäjänntoyt

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

Venäjän suosituimpia kääpiökoiria 1900-luvun alussa oli englanninkääpiöterrieri. Puhdasrotuisten kääpiöterriereiden kasvatusta kuitenkin loppui lähes kokonaan vuosina 1920 - 1950, ja koirien lukumäärä putosi huolestuttavan alhaiselle tasolle. Vasta 1950-luvun puolivälissä venäläiset koirankasvattajat alkoivat elvyttää rotua. Lähes kaikilta jalostukseen käytetyiltä koirilta puuttui sukutaulu, eivätkä monet olleet edes puhdasrotuisia. Näille kääpiöterriereille laadittu rotumääritelmä poikkesi monelta osin huomattavasti englanninkääpiöterrierin rotumääritelmästä. Sen jälkeen rodun kehitys Venäjällä kulki omia teitään. Kahdelle lyhytkarvaiselle koiralle, joista toisella oli hieman pitempi karvapeite, syntyi lokakuun 12 päivänä 1958 urospentu. Tällä pennulla oli selvät hapsut korvissa ja raajoissa, mikä piirre päätettiin säilyttää.

Tällä uroksella astutettiin narttu, jolla myös oli hieman pitkä karva. Näin syntyi venäjänkääpiökoiran pitkäkarvainen muunnos, jota alettiin kutsua pitkäkarvaiseksi moskovankääpiöterrieriksi. Moskovalaisella koirankasvattajalla Jevgenia Fominitšana Žarovalla oli merkittävä osuus tämän muunnoksen kehittämisessä.

Pitkän jalostustyön tuloksena rajallisesta materiaalista luotiin huolellisella valinnalla uusi rotu venäjänntoy, josta oli kaksi muunnosta: pitkäkarvainen ja lyhytkarvainen.

YLEISVAIKUTELMA:

Pieni, tyylikäs, eloisa ja korkearaajainen koira, jolla on kevyt luusto ja litteät lihakset. Sukupuolten väliset erot ovat pienet.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA:

Neliömäinen. Eturaajan korkeus kyynärpään kohdalla on vain hieman yli puolet säkäkorkeudesta. Rintakehän syvyyden tulee olla riittävä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Vilkas, hyvin iloinen, ei pelokas eikä aggressiivinen. Urosten ja narttujen käyttäytyminen eroaa huomattavasti toisistaan.

PÄÄ: Pieni suhteessa runkoon.

KALLO-OSA: Korkea, ei liian leveä (leveys poskikaarien kohdalla ei ole kallon syvyyttä suurempi).

OTSAPENGER: Korostunut.

KIRSU: Pieni; musta tai karvapeitteen väriin sointuva.

KUONO-OSA: Kuiva ja kapeneva, hieman kalloa lyhyempi.

HUULET: Ohuet, kuivat ja tiiviit, tummat tai karvapeitteen väriin sointuvat.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat ovat pienet ja valkoiset. Leikkaava purenta. Kummastakin leuasta saa puuttua kaksi etuhammasta.

POSKET: Vain hieman ulkonevat.

SILMÄT: Melko suuret, pyöreät, tummat, hieman ulkonevat, kaukana toisistaan ja suoraan eteenpäin katsovat. Silmäluomet ovat tiiviit ja tummat tai karvapeitteen väriin sointuvat.

KORVAT: Suuret, ohuet, ylöskiinnittyneet ja pystyt.

KAULA: Pitkä, kuiva, korkea-asentoinen ja hieman kaareva.

RUNKO

YLÄLINJA: Tasaisesti säästä hännäntyveä kohti laskeva.

SÄKÄ: Hieman erottuva.

SELKÄ: Vahva ja suora.

LANNE: Lyhyt ja hieman kaareva.

LANTIO: Jonkin verran pyöristynyt ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Soikea ja riittävän syvä, ei liian leveä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsa on kuroutunut ja ylösvetäytynyt kohti kupeita muodostaen kauniisti kaartuvan linjan rinnasta kupeisiin.

HÄNTÄ: Typistetty (vain kaksi tai kolme nikamaa jätetään) ja korkea-asentoinen. (Huom. Suomessa typistyskielto.) Maissa, joissa typistys on lailla kielletty, häntä jätetään luonnolliseen tilaan. Typistämätön häntä on sirppimäinen. Hännän asento ei saa olla selkälinjan alapuolella.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat ohuet ja kuivat; edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

LAVAT: Kohtuullisen pitkät, eivät liian viistot.

OLKAVARRET: Muodostavat 105°:n kulman lapaluun kanssa. Olkavarsi on suunnilleen yhtä pitkä kuin lapa.

KYYNÄRPAÄT: Rungon suuntaiset.

KYYNÄRVARRET: Pitkät ja suorat.

RANTEET: Kuivat.

VÄLIKÄMMENET: Lähes pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Pienet ja soikeat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset. Varpaat ovat kaa-reutuneet ja tiiviisti yhdessä. Kynnet ja joustavat päkiät ovat mustat tai karvapeitteen väriin sointuvat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset, koiran seistessä hieman leveäasentoisemmat kuin eturaajat. Polvet ja kintereet ovat kohtuullisesti kulmautuneet.

REIDET: Lihakset ovat kuivat ja kehittyneet.

SÄÄRET: Yhtä pitkät kuin reidet.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

VÄLJALAT: Pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Kaareutuneet ja hieman etukäpäliä kapeammat. Kynnet ja päkiät ovat mustat tai karvapeitteen väriin sointuvat.

LIIKKEET: Vaivattomat, yhdensuuntaiset ja nopeat. Ylälinjassa ei koiran liikkeessä näy havaittavia muutoksia.

NAHKA: Ohut, kuiva ja tiiviisti rungonmyötäinen.

KARVAPEITE

KARVA: Rodussa on kaksi muunnosta: lyhytkarvainen ja pitkäkarvainen.

Lyhytkarvainen: karva on lyhyttä, pinnanmyötäistä ja kiiltävää. Ei aluskarvaa eikä karvattomia alueita.

Pitkäkarvainen: Rungon peittää kohtalaisen pitkä (3 – 5 cm), suora tai hieman laineikas, pinnanmyötäinen karva, joka ei kätke rungon luonnollisia ääri viivoja. Päässä ja raajojen etuosassa karva on lyhyttä ja pinnanmyötäistä. Raajojen takaosassa on selvät hapsut. Käpälässä karva on pitkää ja silkkistä peittäen kynnet kokonaan. Korvissa on paksut, pitkien karvojen muodostamat hapsut. Yli kolmevuotiailla koirilla hapsujen tulisi peittää kokonaan korvan ulkoreuna ja kärki. Rungon karvapeite ei saa näyttää pörröiseltä, eikä se saa olla liian lyhyttä (alle 2 cm).

VÄRI: Musta punaruskein merkein, maksanuskea punaruskein merkein ja sininen punaruskein merkein; myös mikä tahansa punaisen sävy, jossa voi olla mustat tai ruskeat karvankärjet. Kaikissa väreissä täyteläiset sävyt ovat toivotuimmat.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset ja nartut 20 – 28 cm (sallittu poikkeama +/- 1 cm).

PAINO: Urokset ja nartut korkeintaan 3 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- pelokas käyttäytyminen
- tasapurenta tai eteenpäin kallistuneet etuhampaat

- puolipystyt korvat; pitkäkarvaisilla yksilöillä, joilla on raskaat hapsut, tämä kuitenkin sallitaan, mutta se ei ole toivottua.
- alaskiinnittynyt häntä
- karvattomat alueet lyhytkarvaisilla yksilöillä
- liian pitkä tai liian lyhyt rungon karvapeite pitkäkarvaisilla yksilöillä
- pienet valkoiset merkit rinnassa ja varpaissa
- yksivärinen musta, ruskea tai sininen väri; liian laajat tai nokiset punaruskeat merkit

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- aggressiivisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- yläpurenta tai selvä alapurenta; yhden kulmahampaan tai kahta useamman etuhampaan puuttuminen jommastakummasta leuasta
- riippuvat korvat
- lyhyet raajat
- lyhytkarvaisilla yksilöillä useita karvattomia alueita
- pitkäkarvaisilla yksilöillä hapsujen puuttuminen korvista ja kiharan karvan esiintyminen
- valkoinen karvapeite, valkoiset pilkut päässä, vatsassa ja ranteiden yläpuolella; suuret valkoiset läiskät rinnassa ja kurkussa; juovikkaiden merkkien esiintyminen
- säkäkorkeus yli 30 cm tai alle 18 cm
- paino alle 1 kg.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.